

STORIONI FESTIVAL 2021

PROGRAMMA

Vrijdag 28 mei 2021

Domus Dela | Paterskerk, 20.15 uur

Tango! Piazzolla programma

Presentatie: Gijs Groenteman

Luis Bacalov - Il Postino

Astor Piazzolla - Fuga y misterio

Astor Piazzolla - Milonga en Re

Astor Piazzolla / José Libertella - Los pájaros perdidos / Sabor a Buenos Aires

Juan Carlos Cobián - Mi refugio (arr. Astor Piazzolla)

Astor Piazzolla - Adiós Nonino

Astor Piazzolla - Oblivion

Astor Piazzolla - La muerte del ángel

Astor Piazzolla - uit FiveTango Sensations: Asleep - Loving - Anxiety - Fear

→ Carel Kraaijenhof - bandoneon

Wouter Vossen - viool

Marc Vossen - cello

Matangi Kwartet: Maria-Paula Majoor - viool | Daniel Torrico - viool

Karsten Kleijer - altviool | Arno van der Vuurst - cello

1929. De kapperszaak van Vicente Piazzolla in de New Yorkse wijk Harlem floreert niet zo. Vader Piazzolla, een Argentijns-Italiaanse emigrant die zoals veel mensen hoopte in de Nieuwe Wereld zijn fortuin te maken, ontvangt er vooral maffiosi die weten dat ze via de achterdeur meteen in hun verboden gokpaleizen komen... Vicente had musicus willen worden maar zelfs als kapper redt hij het amper. Lichtpuntje is zijn enige zoon, de 8-jarige Astor. Hoort Astor ergens muziek, dan gaat er in zijn ogen iets blinken... Vicente neemt een besluit, hij koopt voor \$19 een bandoneon. Hier, jongen. Dit is het instrument van Argentinië, het land waar je geboren bent...

Maar. De zoon deelt zijn vaders weemoedige liefde voor de tango niet. Jazz, iets nieuws, dáár houdt hij van. Louis Armstrong! En op een dag hoort hij nog iets heel anders. Een Hongaarse emigré pianist speelt wonderlijk heldere en gestructureerde muziek: J.S. Bach, een Europeaan... Zo schitterend.

Piazzolla's jeugd verloopt chaotisch. Een stortvloed van indrukken die niet met elkaar te rijmen zijn. In 1933 gaat het gezin terug naar Argentinië. Mar del Plata, later Buenos Aires. Hij ontmoet de *tanguero* Carlos Gardel, speelt een rolletje als krantenjongen in één van zijn films. En, hoewel nog altijd niet van de tango overtuigd ('te monotoon, te passief, te beperkt') komt hij in de groep van Aníbal Troilo. Vanbinnen blijft het knarsen. Dat is te merken: Piazzolla's muziek moet altijd grondig worden bijgesleuteld. Te moeilijk, te modern. 'Hier kunnen ze niet op dansen, jongeman.'

Een eigen groep richt hij nu op. Maar niemand wil aan zijn muziek. Op zijn 28^e is Piazzolla een man in crisis. Want wat is zijn doel, waar moet hij heen? De traditie, of de moderne weg? Misschien moet de bandoneon gewoon de koffer in. Hij klampt zich vast aan de muziek van Stravinsky en Bartók. Een studie directie, strenge compositielessen bij Alberto Ginastera moeten helderheid brengen. Maar hij mist de zinding van de bandoneon, en móet ook iets met zijn afkomst... Er zit geen richting in zijn leven.

1953 brengt de beslissing. Tijdens een concours in Buenos Aires wordt zijn nieuwe werk voor symfonieorkest en twee bandoneons uitgefloten. Dat je ons instrument zó vernedert, brult het publiek. Dat je het zomaar zijn gezag ontnemt en ergens in een symfonieorkest verstopt. Het concert eindigt in een knokpartij. Maar Piazzolla gaat óók met de eerste prijs naar huis... Een beurs om bij Nadia Boulanger te mogen studeren, die beroemde mooie grijze dame in Parijs die al zo veel talent begeleidde. Over een paar dagen vertrekt de boot...

Parijs. Boulanger kijkt de nog vrij jonge man eens in de ogen. Zij vraagt hem zijn tango *Triunfal* te spelen. Zij kijkt dwars door hem heen. Piazzolla vertelt later: 'Zij gaf mij les in de tijd dat ik de bandonéon verlaten had. Ik was een *tanguero* die zich schaamde. Ik hield me voor dat ik een genie was dat symfonische muziek schreef. Ik voelde me een Stravinsky, maar dat was ik niet. Nadia vroeg me waar toch Piazzolla in mijn werk gebleven was, want het leek haar dat het alles was, behalve Piazzolla. Maar toen ze me op de piano tango hoorde spelen zei ze: 'Dát is Piazzolla – en de weg die u volgen moet.'

Terug in Argentinië. Een herboren man richt het Octeto Buenos Aires op. Hij bespeelt de bandoneon niet meer zittend, zoals iedereen maar staand en het is een prachtig gezicht zoals het instrument zich in de breedte opent als een muil met enorme tanden. Piazzolla heeft gevonden wat hij zocht: een verbinding tussen het traditionele Orquesta Típica, moderne klassieke muziek en jazz. Echter... *Verrader!* schreeuwt het publiek. Je verkracht onze tango! Dit is intellectueel Europees gedoe! Wij *lynchen* jou... Geen platenmaatschappij wil hem – Astor, ga jij met je Stravinsky-tango maar naar het buurthuis... De overwinning komt toch nog. Maar weer niet op eigen grond; naar New York gevlucht, richt Piazzolla daar het kwintet Nuevo Tango op. En vanaf nu gaat het richting roem. Wereldroem – de wereld valt voor Piazzolla, inclusief, zij het schoorvoetend, Argentinië...

1959. Piazzolla bereist de wereld. Vader Vicente zit thuis in Buenos Aires. Hij voelt zich niet goed. In New York gaat de telefoon. Astor neemt op: Uw vader is dood. Hij trekt zich onmiddellijk terug op zijn kamer. componeert *Adios Nonino*, vaarwel lieve vader... Het wordt zijn grootste succes. Zijn mooiste melodie is gewijd aan de man die hem op zijn achtste zijn eerste bandoneonnetje gaf.

(Stephen Westra)

Biografieën van de musici zijn [hier](#) te vinden.